

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie

1. J. S.

2. A. K.

oskarżonych z art. 300 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 kwietnia 2023 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w P. z dnia 23 marca 2023 r.,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Przed Sądem Rejonowym w Płocku zawisła sprawa przeciwko J. S. i A. K., oskarżonym o działanie na szkodę wierzycieli poprzez udaremnienie ich zaspokojenia (przy czym A. K. stoi pod zarzutem pomocnictwa do tego przestępstwa). Jednym z pokrzywdzonych w sprawie jest Skarb Państwa, reprezentowany przez Prezesa Sądu Okręgowego w X., będącego sądem nadrzędnym względem sądu miejscowo właściwego w sprawie.

Postanowieniem z dnia 23 marca 2023 r., Sąd Rejonowy w P. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w związku z faktem reprezentowania jednego z pokrzywdzonych przez Prezesa Sądu Okręgowego w X., upatrując w tym

zagrożenie dla dobra wymiaru sprawiedliwości, z uwagi na możliwość powstania wątpliwości co do bezstronności Sądu Rejonowego w P., orzekającego w tej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić tylko wyjątkowo - kiedy wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Do okoliczności za tym przemawiających należą sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (choćby mylne) o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób w pełni obiektywny, przez sąd miejscowo właściwy. Obowiązek wykazania, że w konkretnej sprawie zachodzą takie przesłanki spoczywa na sędzie występującym z inicjatywą w trybie art. 37 k.p.k.

Takich okoliczności w tej sprawie nie wskazano. Za takie nie sposób uznać przedstawionej przez Sąd Rejonowy w P. argumentacji, że w sytuacji, gdy jeden z pokrzywdzonych przestępstwem wierzycieli (Skarb Państwa) jest w reprezentowany przez prezesa sądu nadzrędnego nad miejscowo właściwym do rozpoznania sprawy, zachodzi ryzyko powstania wątpliwości co do bezstronności sądu rozpoznającego tę sprawę. Należy mieć na uwadze, że sprawa ta nie dotyczy bezpośrednio interesów Prezesa Sądu Okręgowego w X., wykonuje on tylko prawa reprezentanta strony. Podobne stanowisko zajął już wcześniej Sąd Okręgowy w X., nie uwzględniając wniosków sędziów Sądu Rejonowego w P., domagających się wyłączenia ich od rozpoznawania przedmiotowej sprawy, nie dostrzegając w tym stanie faktycznym najmniejszych podstaw do powzięcia wątpliwości co do braku obiektywizmu tych sędziów.

Ponieważ przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, należy interpretować go w sposób restryktywny i stosować tylko wtedy, gdy dla postronnego, ale świadomego obserwatora procesu, a więc znającego w sposób ogólny reguły określonego postępowania, rozpoznanie sprawy w danym sądzie rzeczywiście wzbudzałoby wątpliwości. Decydujące jest więc to, czy w konkretnej sprawie zachodzą okoliczności mogące wywołać uzasadnione wątpliwości co do obiektywizmu sądu, który ją rozpoznaje.

Skoro zaistnienia tego rodzaju okoliczności Sąd występujący z inicjatywą w niniejszej sprawie nie wykazał, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[ł.n]